

¡¡Inocentes!!

Niños de dulce y tierna mirada, luminosa e inocente. Son lo más hermoso de cuanto existe, la máxima expresión de la Creación. El mundo carecería de sentido sin ellos, no tendría razón de existir.

Los padres jóvenes os embelesáis en su contemplación, los arrulláis con vuestro amor, os veis reflejados en su sonrisa incomparable, sus tiernas caricias os hacen sentir más fuertes para mejor protegerles. Los padres mayores tembláis de emoción y añoranza recordando escenas de la infancia de vuestros hijos, hoy mayores. ¡Como os entregasteis a ellos! ¡Con qué generosidad!

Son también el futuro, los hombres y mujeres de la Ulldecona del mañana, los llamados a perfeccionar nuestra comunidad.

Siendo tan pequeños e inocentes, un alcalde, por una venganza personal e inconfesable, los ha puesto en la calle, los ha dejado en la intemperie, los ha expulsado de su guardería infantil a la que sus madres los llevaban para poder ir a trabajar y en donde eran atendidos, con mimo y amor, por una Sra. buena, silenciosa y eficaz que hacía de su trabajo un ejemplo de servicio a los demás.

Las madres han dejado su trabajo, pero lo han hecho para ir a estar al lado de sus hijos, para cuidarlos y defenderlos ya que ellos no pueden hacerlo.

Cuando estos niños sean mayores y padres, mirando a sus hijitos, se horrorizarán del trato que ellos recibieron, siendo infantes, de un alcalde que hubo en nuestra villa. Alguno quizá conserve un confuso y lejano recuerdo, quizá el primer recuerdo de su vida; a todos se lo habrán explicado mil veces, en la intimidad de sus hogares.

En contrapartida, estoy seguro, también les habrán explicado el gesto generoso y altruista de un sacerdote que hacía pocos días había llegado a Ulldecona para ponerse al frente de la Parroquia y que ofreció su propia casa para cobijar a los niños. Esto les reconfortará.

Desde estas páginas, sencillas pero sinceras, felicito al Rvdo. D. Juan Martorell. Su ejemplo es edificante.

Del alcalde no hago ningún comentario ni lo califico, que lo haga cada uno.

Jerónimo Castell Guarch

LA VEU

Nº 16 - Any III - Ulldecona

Director: José Mª Valls Massaguer

Octubre 1989

Com dos titelles

Com dos titelles de circ han estat actuant durant les passades Festes Quinquennals. I no pensessiu que ho diem solament pel "numeret" d'Ermita, no. Totes les festes han estat marca-des per l'actuació de les dues estrelles locals.

Justament a l'hora d'arribar la Mare de Déu a Ulldecona, el primer dia de Festes, l'Alcalde va convocar a l'Ajuntament, a la Casa de la Vila per rebre al pregoner. Però les dues estrelles (acompanyats per dues comparses: Pío Puig i Ramón Raga) es varen fer el "listo" i deixant a autoritats, Ajuntament i que el pregoner arribés quan vulgués, s'en varen anar a donar-se "pisto", varen anar a rebre sols a la Mare de Déu.

També era l'hora de les fotos i pel·lícules i, sobretot, havia molta gent i es presentaven com els únics membres de l'Ajuntament que acudien a rebre a la Verge. Algú diu que fins i tot es varen maquillar per sortir a les fotos més agraciats.

Quan la Mare de Déu va ser traslladada als barris, tampoc l'Ajuntament va ser convocat, varen anar, també, les dues estrelles i alguna comparsa. Per aquests casos no sabem si es varen maquillar.

El que no ha trascendit és si, entre "número" i "número" es va projectar alguna altra barba-coa. El temps ens ho dirà.

Comentaris

El Partit Popular va obsequiar als xiquets de la guarderia infantil, tancada per l'Alcalde, a un berenar. Abans, però, ho havia fet Esquerra Republicana que varen ser els autors de l'acudit i del gest. Des d'aquestes pàgines els volem felicitar sincerament i públicament. S'ho mereixen.

Amb Esquerra Republicana no podem dir que ens uneixen ideologies polítiques però, fins ara i desitgem que per sempre, ens uneixi quelcom més important: l'altruisme i la transparència. I no tot el món pot parlar d'altruisme i transparència, clar que alguns, com no poden fer-ho, parlen del "pacte dels rics". Ho recordeu? Són petits i no donen la talla, tant els que ho escriuen com els que ho inspiren.

Uns altres que tampoc sabem com explicarien això de l'altruisme i transparència són els de Convergència i Unió. Per defensar a uns xiquets que l'Alcalde deixà al carrer, al tancar la seva guarderia, es varen reunir els regidors del Partit Popular i varen decidir invitar als de C.i.U., per fer una defensa conjunta, donada la gravetat del problema i el respecte que es mereixen uns xiquets innocents i indefensos. C.i.U. va acceptar. Es varen celebrar dues reunions i elaborar una moció conjunta per presentar-la en nom de tots dos Grups Municipals.

Jeroni, portaveu del Partit Popular, va oferir a C.i.U. la defensa de la moció però, aquests, varen refusar i varen dir que ho fes ell. Quan tot estava preparat i a l'anar a presentar la moció a l'Ajuntament, C.i.U. va dir que se'n desdien i que ells en presentarien una sols perquè s'atansaven unes eleccions i podien perdre vots.

En fi, que tinguin sort. Preparin bé les eleccions i guanyin molts de vots. Nosaltres, ara, no ens hi podem dedicar. Estem ocupats amb la defensa dels xiquets.

Dos dies després del Ple, un va trobar a Jeroni al cafè dels "Margaritos" i li diu: "Quant de temps sense veure't. Què fas?"

Jeroni li va contestar: "Mira, ja ho veus, posant el punt final a la campanya de Peníscola".

L'altre el va tallar ràpid: "Sí, això ja es nota sense que ho diguis. També veig que ja has començat la campanya d'Ulldecona. Crec que l'Alcalde també ho ha notat".

El plorón. Així comencen a dir-li a l'alcalde. Amb les últimes eleccions municipals va trencar el cor de la gent implorant dramàticament que no amenassessin més a la seva família per telèfon, que deixessin tranquil·la a la seva dona i als seus fills. El crit angustiós es va emmarcar en un gran dramatisme. Després va resultar que la meitat dels caps de llista del Partit Socialista van fer ús de la mateixa estratagema impressionista arreu d'Espanya. Era una simple consigna del partit.

Ara, amb motiu de l'inqualificable tancament de la guarderia infantil intenta desacreditar a les mares dels xiquets i torna a clamar des de la ràdio el desgarrador S.O.S.: "No amenasséssiu més a la meua dona i als meus fills per telèfon, deixeu-los tranquils, per favor".

Home, alcalde. Aquesta consigna era per a les passades eleccions però no per a ús permanent com si sigués "TRES EN UNO".

Els que, tal vegada, reben algun anònim o trucada telefònica amenaçadora són les víctimes de la inseguretat ciutadana que vostès han creat. Però aquests no poden dir-ho.

Un curioso nuevo monolito en Ulldecona

El último monolito construido de todos los que paulatinamente van apareciendo por nuestro término municipal, se halla situado en una finca particular cercana a la población. Un coche sobre un gran bloque de piedra de sillería que le sirve de pedestal, producto de nuestras acreditadas canteras.

Como se ve, éste no es un recuerdo socialista sino más bien un símbolo del alza del mercado automovilístico.

Ulldecona se va "prestigiando" por sus mojonnes y correspondientes placas de cerámica. La mayoría, gastos absurdos e innecesarios.

Ahora dicen que en el pabellón cubierto van a colocar otro monolito con placa incluida y en donde podrá leerse:

"Tant si volem, com si no volem
este pavelló ens traguem,
aquí ballarem i cantarem
i de les terres, poc nos preocupem"
"Un ulldeconenc"

Lluquet, Pietat, Josep, Maria...

Lluquet, Pietat, Josep, Maria...
S'han quedat sense Guarderia.
Això és una Alcaldada!
Diu la gent força emprenyada.

Lluquet, Pietat, Josep, Maria...
Són la sal d'aquesta vida.
Diuen que allí fan nosa.
Que allí faran una altra cosa.

Lluquet, Pietat, Josep, Maria...
Saben que aquest és un mal dia.
La mare està molt enfadada.
La "Seño", molt preocupada.

Lluquet, Pietat, Josep, Maria...
Volen Pau i Harmonia.
Però el Món és ple de brossa.
(Molts homes, petita mostra).

Lluquet, Pietat, Josep, Maria...
NO ENTENEN RES, Quina Alegria!

Yo ya sé que no estoy

Yo ya sé que no estoy
a decir tonterías obligado,
pero mire usted señor
hoy lo serio es maltratado.

Yo ya sé que no estoy
en el fondo preparado,
pero mire usted señor
y comprenda mi pecado.

Yo ya sé que no estoy
muchas veces acertado,
pero mire usted señor
¿quién no anda equivocado?

Yo ya sé que no estoy
por el cielo iluminado,
pero mire usted señor
la semilla que ha sembrado.

Xavi Gauxachs.

Informació Municipal

L'últim Ple acabà com el rosari de l'aurora. A farolades

El Ple extraordinari del 28 de setembre últim es recordarà molt de temps.

L'altaneria de l'Alcalde, Jaume Antich va arribar a nivells imprevistos. La reacció de Jeroni Castell va ser fulminant i es produí un final de màxima crispació que no va ser pitjor perquè l'Alcalde i el Grup Socialista es varen quedar dintre la Casa de Cultural quan va acabar el Ple i així varen evitar a la gent que els esperava al carrer.

El Partit Popular havia presentat una moció amb caràcter d'urgència, oposant-se al tancament de la guarderia infantil que regenta Juanita Brusca, ordenat per l'Alcalde com a venjança perquè el seu marit Domingo Barrera va ser un dels que va intervenir quant, l'últim diumenge de Festes, a l'Ermita, tota la gent va esbrincar i escridassar a l'Alcalde i primer tinent d'Alcalde que, com de costum, volien portar la peanya de la Verge de la Pietat en el moment de filmar la televisió local, o sigui a l'entrar a l'Ermita.

El Ple va transcórrer amb normalitat fins que es va arribar a l'últim punt de l'ordre del dia. Allí es va produir la primera fricció entre l'Alcalde i Jeroni perquè el primer no va acceptar la moció i va dir que es podria comentar en "Precs i Preguntes" i Jeroni li va replicar que ell no tenia atribucions per decidir-ho sinó el Ple. Tots dos es van creuar paraules. Antich va dir que votava en nom de tot el Grup Socialista. Jeroni va contestar que constés en acta la postura del Grup Socialista de no deixar presentar i defensar la moció i Antich va prometre un ampli debat en "Precs i Preguntes".

Després d'unes preguntes formulades pel portaveu de CiU, Jeroni va llegir l'escrit que publiquem a part. L'Alcalde va contestar que s'havia remés un escrit a Juanita Brusca; que Jeroni no va legalitzar la guarderia quan va ser Alcalde i que es necessitava el local per a les obres de l'Ajuntament.

Jeroni li va argumentar que un problema es pot tractar de dues formes: Amb ganes de què es resolgui o amb ganes de què no es resolgui. Si es vol resoldre, les muntanyes i les grans di-

ficultats se superen perquè es posen els mitjans, els esforços i la voluntat i de les coses petites i insignificants, com les que ens ocupen, ni se'n parla. Però quan es desitja que un problema no es resolgui, com ara, s'aprofiten les petites coses per presentar-les com a muntanyes insalvables. També va justificar que no va legalitzar la guarderia perquè mai va pensar en tancar-la, recordant-li a l'Alcalde que un Ajuntament que ell va presidir va fomentar l'obertura de dues guarderies als nostres barris que, després, han hagut de tancar-se per falta de xiquets i, ara, per sorpresa, en fa tancar una que funciona a plena satisfacció de tots, des de fa vint anys. Finalment l'invità que rectificqués i que si un dia va ordenar el tancament sense pensar amb el cap, sinó per una reacció que no va controlar, pensés ara i rectificqués.

L'Alcalde no va voler baixar del burro i va reiterar els arguments anteriors i als pocs minuts, va dir que s'havia acabat el Ple.

Jeroni va voler parlar. L'Alcalde no li va permetre. Jeroni va insistir. L'Alcalde es va negar altre cop i el to de veu de tots dos va augmentar per moments. Jeroni es va aixecar i amb veu alta, li va recordar que li havia promés un ampli debat i que ara, contradint-se, no s'atreveix a dur-lo a terme. L'alcalde no en va voler saber res i Jeroni, juntament amb els altres regidors del Partit Popular va abandonar el Ple. El públic els va aplaudir i la majoria de la gent es va aixecar i abandonà també la sala de sessions. Al carrer es va concentrar un gran nombre de persones que insultaren a l'Alcalde i varen decidir esperar-lo, l'ambient era de màxima tensió. De fora es va sentir la veu de Domingo Barrera que intervenia i cridava dins i la gent va tornar a entrar i el varen aplaudir. Després ho va fer Agustí Verdiell. Es va produir algun incident; l'Alcalde no va deixar intervenir a Agustí Royo i es va acabar d'electricitzar tot. Van tornar a sortir tots al carrer i varen tornar a decidir esperar a l'Alcalde, però ni ell ni cap membre del Grup Socialista varen sortir i al cap de 20 ó 30 minuts la gent va anar desfilant cap a casa.

Tot això va ser la conseqüència de la vergonyosa altaneria de l'Alcalde.

Fa tancar la guarderia a Juanita Brusca perquè el seu marit intervén en l'escridassament que tot el món li va dedicar a l'Ermita.

Recorre a tots els artilugis legals per evitar que Jeroni presente i defensi una moció opo-

sant-se al tancament. A canvi li promet un ampli debat.

Finalment, no s'atreveix a afrontar l'ampli debat i dona el Ple per acabat.

Vengatiu, covard i antidemocràtic.

J.M.

Escrit llegit per Jeroni Castell al Ple

Aquest dies s'ha produït un fet trist i lamentable que ha corregut i corre de boca en boca entre tots els fills de la nostra vila.

El Sr. Alcalde, de forma poc elegant, ha ordenat el tancament d'una guarderia infantil de la nostra vila que fa molts anys venia funcionant i que ha prestat grans serveis a la població.

Dividirem el fet en dos aspectes:

1er.- El tancament en sí.

2on.- La forma de produir-se.

EL TANCAMENT EN SÍ. En la confluència o en la conjugació dels aspectes socials i laborals de l'època que vivim, les famílies, les mares de manera especial, es veuen obligades a deixar els fills petits en guarderies per poder atendre les seves obligacions. Privar a unes famílies d'aquesta possibilitat ens sembla greu, pels problemes que s'ocasionen a les mateixes i, a més, per la desconsideració que suposa; tota vegada que, com tots sabem, no té cap justificació lògica la supressió de la referida guarderia.

Sr. Alcalde: Si vol dotar de serveis a la població i, sense justificació, en suprimeix un que és de gran utilitat per a algunes famílies i no ocasiona despeses a l'erari municipal, no veiem que les seves paraules estiguin en consonància amb els fets.

LA FORMA DE PRODUIR-SE. Si greu sembla el fet, tan greu o pitjor ens pareix la forma en què s'ha produït.

Segons es comenta per tota Ulldesona, el tancament de la guarderia es deu a uns incidents ocorreguts l'últim diumenge de les passades Festes Majors.

Vostè, Sr. Alcalde, juntament amb el primer Tinent d'Alcalde, van voler portar la peanya de la Verge de la Pietat quan aquesta anava a entrar a l'Ermita perquè era el moment de filmar pel·lícules i perquè es veu que ho fan sempre. La gent els va esbrincar i els va impedir agafar la peanya. Un dels tants que va intervenir va ser Domingo Barrera i, 48 hores després, la seva esposa, Juanita Brusca, que regenta la guarderia a la que ens estem referint, rebia l'ordre de lliurar les claus de la mateixa.

Ridícula i lamentable reacció, més pròpia dels xiquets d'una guarderia infantil que d'un Alcalde.

Per la dignitat de tots els que componem aquest Ajuntament, demanem al Ple de la Corporació, rectifiqui la decisió de l'Alcalde i que aquest centre infantil continue desenvolupant la funció social que ha fet fins ara.

GRUPO MUNICIPAL DEL PARTIDO POPULAR

C/. Constitución, s/n.

ULLDECONA

Ulldecona, 2 de Octubre de 1989

Sr. Director de Radio 5
Radio Nacional
ULLDECONA

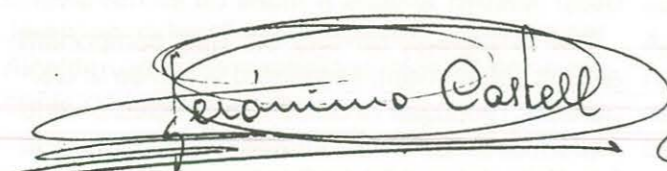
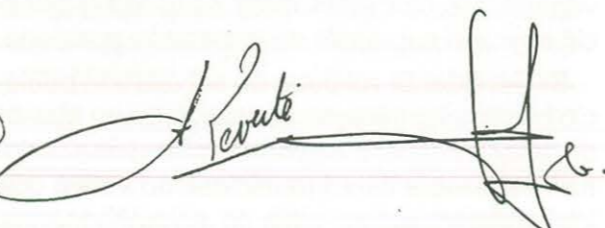
Muy Sr. nuestro:

Ante el problema suscitado en nuestra población por el cierre de una guardería infantil, los componentes del Grupo Municipal del Partido Popular nos dirigimos a Vd. solicitando una intervención de nuestro portavoz D. Jerónimo Castell, en la emisora que Vd. dirige y a la misma hora en que, días pasados, lo hizo el Sr. Alcalde.

Lo hacemos con la autoridad moral que nos confiere el que Vd. asegurara a nuestro portavoz municipal que habría ecuanimidad en la utilización de los micrófonos de la emisora y que el alcalde y los portavoces de los Grupos Municipales tendrían las mismas oportunidades, con la excepción de si, el Sr. Antich, tuviera que decir algo, como diputado, de temas generales, pero nunca, como alcalde, sobre asuntos de la población.

Nos ha sorprendido que, el Sr. alcalde, utilice la emisora tantas veces, no como diputado, para hablar de temas generales, sino como alcalde, para referirse a asuntos locales y nosotros no hayamos recibido ninguna invitación para exponer nuestro punto de vista. Queremos suponer habrá sido un descuido involuntario y, por esta razón, nos dirigimos a Vd. en demanda de la solicitud formulada con el ruego y la confianza de ser atendidos durante esta misma semana.

En espera de sus prontas noticias, le saludamos atte.

El Grupo Municipal del Partido Popular ha estado esperando pacientemente, durante muchos meses, ser invitado por Radio 5 - Radio Nacional en su emisora de Ulldecona, para exponer su punto de vista sobre diferentes temas que el alcalde se ha permitido tratar desde los mismos micrófonos sin poder ser contestado.

Cansados de tanta espera y acuciados por muchos ulldeconenses que se dan cuenta y se quejan de la actitud cada vez más partidista, ahora ya descaradamente, de nuestra emisora, el Grupo Municipal del Partido Popular remitió, por vía notarial, al director de la misma, la carta que reproducimos.

No nos satisfizo, en absoluto, la contestación del director D. Juan Nadal que autorizó le fuera remitido un escrito para ser leído pero no la intervención de nuestro portavoz, tal como solicitábamos.

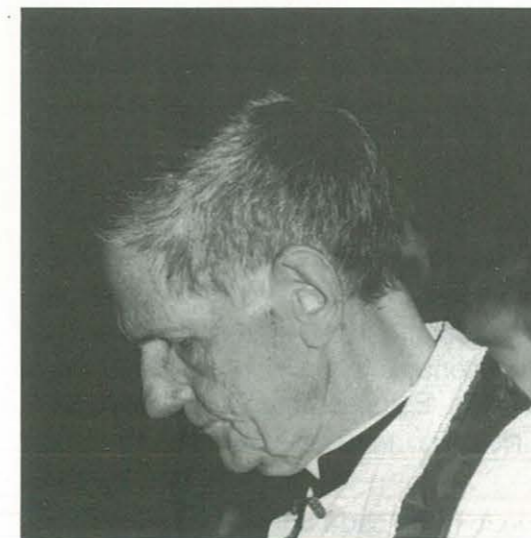
Creemos que es hora de que nos quitemos todos las caretas y dejemos de buscar excusas para que unos puedan utilizar los micrófonos a su antojo y otros nunca. Si el Sr. Antich es diputado y tiene bula para hablar mil veces por la radio de lo que le venga en gana, también el Sr. Castell es Vice-Presidente del Consejo Comarcal del Montsiá y nuestra emisora jamás ha tenido el detalle de ofrecerle sus micrófonos. Seguro que si su color político fuera otro, los tendría siempre a su disposición.

Hace unos meses, el Grupo Municipal del Partido Popular convocó una rueda de prensa por el escándalo de la barbacoa construida en la estación de R.E.N.F.E. en Freginals. Acudieron varios periodistas y directores de otras emisoras de la cadena de Radio Nacional que, luego, dieron puntual información de lo tratado, pero Radio Nacional en Ulldecona se excusó, naturalmente.

Remitimos la carta adjunta al director de la repetida emisora y hoy protestamos públicamente por la discriminación visceral y nada disimulada de la que somos objeto.

Confiamos, todavía, haya una rectificación de línea a seguir y si no la hay sabremos todos, exactamente, en donde estamos independientemente de que alguien quiera vender una burda imagen de neutralidad e imparcialidad en la que ya nadie cree. Los hechos son más contundentes que las palabras.

Grupo Municipal del Partido Popular

Ha marxat Mossèn Llorenç, el Sr. «Retó». Ha marxat després de 42 anys d'estar entre nosaltres com a responsable de la Parròquia.

Durant la seva llarga estada aquí ha dut a terme una gran tasca de realitzacions millorant extraordinàriament la Parròquia. Pràcticament l'ha transformat.

Després de 42 anys marxa cap a la seva Península natal quan ell en té 80. Deixa la, igualment, seva Ulldecona (és tan seva com nostra després de tant de temps) i també l'esforç i els fruits dels millors anys de la seva vida. S'emporta infinitat de records de tots i de tot prenyats d'emoció i nostàlgia. Ens deixa el seu cor, el seu afecte i la seva vida.

Mossèn Llorenç, com diu la cançó:

«És l'hora dels adéus
i ens hem de dir adéu-siau»

«No és un adéu per sempre
és un adéu per uns instants»

En l'ordre sobrenatural la interpretació és clara i senzilla, però tal mateix en l'aspecte humà té aplicació.

El seu substitut Mossèn Joan Martorell li va dir públicament i solemnement: «Vingui, Mossèn Llorenç, vingui a Ulldecona. Vingui quan vulgui però vingui subintet, subintet».

Des d'aquí com un «eco», repetim: Vingui, subintet, subintet.

No ens acomiadem, doncs. Fins a sempre.

També a nosaltres ens agradarà veure la seva figura estilitzada, venerable i inconfundible avançar pels carrers de la Ulldecona comú que tant coneix i a la que tant estima. Ens agradarà molt, poder-lo saludar.

L'esperem.

Jeroni Castell i Guarch